

[Ragnhild Andersen.]

tale om mere end godt og vel en ajourføring af den hidtidige lovgivning.

Danske Studerendes Fællesråd henvendte sig for kort tid siden til undervisningsministeren og de politiske partier, og det var jo temmelig alvorlige ting, de unge gav udtryk for. Kan man tilbagevise deres påstand om, at studenterne havde det bedre under Christian den Fjerde? Ordføreren for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Hvidberg, turde ikke tilbagevise påstanden, når man så på de bygninger og lokaliteter, de unge studerende har at færdes i. Men tør man tilbagevise den, når man ser på de økonomiske vilkår, mange af de unge har? Jeg tør ikke. Når jeg tænker på de studerende, der kommer ved dørene for at samle aviser, på dem, der står på gaderne og sælger juletræer ved juletid, eller på dem, der kører for budcentraler for at skaffe sig penge til udkommet, må jeg sige, at det jo ikke er de kår, man burde byde den studerende ungdom. Arbejde er godt, det skal man ikke vige tilbage for, heller ikke, selv om det er et ganske almindeligt arbejde. Men det, vi har brug for, er dog, at de unge får mulighed for at passe deres studier i den tid, der er levnet dem hertil.

Jeg stiller det spørgsmål: kan man tilbagevise Danske Studerendes Fællesråds udregning af, at der er behov for 29 mill. kr., hvis man skal imødekomme de studerende, som nu uddannes på universiteter og høje læreanstalter? Efter vor opfattelse er der god fornuft i studenternes regnestykke. De regner jo ikke med høje studenterløbninger. De regner heller ikke med, som det blev sagt af ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Heick, at alle studenter skal have hjælp. De regner med, at de økonomisk trængende studenter skal have hjælp. Og hvad går de ud fra? At man skal kunne få en hjælp på maksimalt 3 221 kr. om året. Det er studenternes regnestykke, for så vidt det blev vedtaget at yde de 29 mill. kr. 3 221 kr. til trængende studenter, det betyder knap 270 kr. om måneden. Jeg vil tro, at enhver må give mig ret i, at dette tal fortæller os, at selv om studenterne kunne få en sådan støtte, måtte forældrene alligevel spæde anseligt til, for at de unge kunne gennemgå en langvarig uddannelse. Det tror jeg enhver må give mig ret i, og derfor

er efter vor opfattelse studenternes ønske om at få 29 mill. kr. rimeligt og beskedent; det er ikke en øre for meget.

Kendsgerningerne er jo hårde krabater at slå med. På den fjerde almindelige studenterkonference i november 1957 konstaterede de unge studerende, at frafaldsprocenten var ca. 50 for de mandlige og 85 for de kvindelige studenter vedkommende. Hvad vil det sige? Det betyder, at i hvert fald halvdelen — for nu ikke at tage hele procenten for de kvindelige studerendes vedkommende, da der jo af og til sker det menneskelige, at de gifter sig og ophører med studiet — af dem, der begynder at studere, må opgive deres studium på grund af fortvivlede økonomiske forhold. Studenterkonferencen konstaterede ligeledes, at ca. 60 pct. af de studerende må have arbejde ved siden af studierne for overhovedet at kunne studere. Det konstateredes, at det fortsat kun er 6 pct. af de studerende, som gennemfører studiet, der kommer fra småkårshjem, fra arbejder-, husmands- og fiskerhjem. Ja, man må sandelig sige, at det er gået langsomt med demokratiseringen. Nu er der gået 13 år siden besættelsen, da man gav ungdommen de store løfter, og alt dette siger i hvert fald mit parti, at det foreliggende lovforslag nok betegner et fremskridt, men at det hverken svarer til de studerendes behov for hjælp eller til, hvad vort land har brug for.

Lovforslaget går ud på, at de 4 mill. kr., der hidtil er ydet til stipendier, forhøjes med 3 mill. kr., og at studielånet på hidtil 2 mill. kr. ligeledes forhøjes med 3 mill. kr.

Min gruppe er enig med de studerende, når de hævder, at den største støtte bør ydes som legater fremfor som studielån. Det er blevet sagt i dag, bl. a. af ordføreren for det socialdemokratiske parti og ordføreren for det konservative parti, at det i mange tilfælde vil være at foretrække at yde de unge legater i stedet for lån, og jeg vil vove den påstand, at mange af de økonomisk vanskeligt stillede vil holde sig tilbage, for så vidt støtten skal ydes i form af lån, for kun de, der kan regne med forældrenes støtte til tilbagebetaling af lånet i de første år, efter at de er blevet færdige med deres studier, vil turde påtage sig sådanne forpligtelser, som følger med lån til studiet gennem en længere årrække.